

Publicerad 2009-12-15 01:24 av Nosferatu Arucard

En dikt jag skrev till en vän

Kemiska drömmar

Berg av nattliga drömmar sveper in över de som sover.

Låg viskar det som inte kan sägs på vårt språk.

Orden rinner in i våra kranium och färgar våra växande tankar.

Drömmen omvandlas kryptiskt till ett begär av udda och sällsynt art.

Pulsen ökar och kroppen vrider sig av fantasier som inte får yttras.

Ensam kämpar vi emot det som vill ut och bilderna flimrar förbi våra sovande sinnen.

Naglarna river i sängens mjuka madrass och kudden får ta det slag som vi ämnar till en annan.

Gapet öppnar sig och ett lågfrekvent skri slipper ut och hotar det som hotar dig.

Andas snabbare och ur huden kommer dessa tankar ut i droppar små.

Ryggen, magen, axlarna, halsen, benen och armarnas muskler blir till stål av den energi som pumpas ut i blodet.

Stirrande ögon analyserar din själs innersta hemligheter och de ler.

Tungor börjar vira sig runt din kropp och lyfter dig ur din borg.

Åskan skär igenom himlen och molnen som en kniv genom ett djurs kött.

Lammet leder din kropp till den plats som inte finns.

Munnar utan läppar sjunger ur kaosets heliga bok när du kommer.

Isens port smälter och efter du förts in fryser den återigen.

Solen har aldrig skådat denna plats för den vill inte skänka sin värma till dess invånare.

Andedräkten fryser, blodet fryser och huden täcks av frost.

Naken läggs du på de glömdas plats och lammet ler.

Tankarna och ögat registrerar allt som sker.

Ropen av eld släcks i kylan som ingen känt.

Orden bildas inte längre.

Pussen av den du älskar väcker dig och drömmen är över, om det nu var en dröm?

29-11-09

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nosferatu Arucard med Poeter.se id #3901 innehar upphovsrätten